

Herrie met b&b in de keuken!

Tja buurman en ik met pensioen en dan..... koffie drinken achter de geraniums of koken in een hospice? Zelf nog nooit een echte volledige maaltijd gekookt. En dan voor gasten van een hospice als kookvrijwilligers aan de slag? *“Kan daar iets goeds van komen?”* Een rondleiding en een interview door de directrice en vrijwilligers coördinator, namen de aanvankelijke schroom weg. Dus na rijp beraad: als buurman en buurman (b&b) aan de slag. Koken maar.....

Maar ja, zonder ervaring koken? Recepten bekeken en de kookkunsten van vrienden, kennissen en familieleden besproken. Onze wederzijdse echtgenoten “uitgehoord” over hun kookkunsten en daarna hen blootgesteld aan onze eerste kook probeersels. Die bevielen zo goed, dat we het aandurfd.

Na een paar keer koken in het hospice, met positieve reacties van de gasten en het personeel, besloten elke veertien dagen op zaterdagen de warme maaltijd te gaan verzorgen. Nu zijn we inmiddels al weer bijna vier jaar aan de slag als kookvrijwilliger. En niet alleen daar, maar zijn we ook thuis op het kookfront actief. Dus win, win....

Maar wat moet je dan koken? Een kookrooster en kook-app geeft belangrijke leidraden voor menukeuze. De voorkeur van de meeste gasten gaat uit naar een traditioneel menu, dus vlees/kip/vis met (gekookte) aardappelen en groente en een simpel nagerecht (met slagroom, dat wel natuurlijk..). De bijzondere toetjes laten we graag aan andere kookvrijwilligers.

's-Ochtends als we kookdienst hebben volgt -onder het genot van een of meerdere kopjes koffie- de menubespreking. Vaak voorafgegaan door de uitwisseling van recepten, via e-mail of app. Nog even bellen met het hospice of er nog bijzonderheden zijn en dan boodschappen doen. Met volgeladen fietsen in de middag naar het hospice, waar ons altijd een warm onthaal te wachten staat.

Na uitgepakt te hebben, eerst aan het werk! Schoonmaken, schillen, pannen en gereedschap klaarzetten en in overleg gaan met de dienstdoende vrijwilliger. Dat overleg gaat over verzorging van de maaltijden van gasten die op de kamers eten, het gereedmaken van de eettafel, borden warm en rechauds aanzetten etc.

En dan.... koken! *“Wat is dan jullie taakverdeling”* wordt ons regelmatig gevraagd. Onze standaard reactie: *“Geen, dat gaat vanzelf.”* Het koken geeft ons, maar ook de gasten en collega's het nodige amusement. Zo brand of vertilt buurman zich meestal verschillende keren luidruchtig aan een pan. Of we mopperen weer eens na gestoei met de inductiekookplaat of het zoeken naar een bepaald kookgerei. En wordt er heel wat afgebabbeld! Kortom voldoende afleiding in de keuken door b&b. Gezellig voor de in de keuken aanwezige gasten en collega's? Gezien de reacties denken wij van wel.

En plezier hebben we samen! Dus waarom als je dit leest, niet ook een vriend of vriendin gezocht om samen in het hospice te gaan koken? Je krijgt er veel voor terug: kookervaring, samenwerking en plezier met andere mensen en voldoening als de gasten smullen van je kook-resultaten. En een beetje herrie in de keuken brengt ook gezelligheid voor de gasten!